

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 56 din 20 iunie 2007
privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României

EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 424 din 26 iunie 2007

Având în vedere că prin înființarea Oficiului Român pentru Imigrări, pe lângă atribuțiile pe care această instituție le are în domeniul migrației, azilului și integrării sociale a străinilor, aceasta a preluat de la Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse competențele în ceea ce privește eliberarea documentelor care atestă dreptul la muncă al străinilor pe teritoriul României,

ținând cont de transferul de competențe dintre cele două instituții, pentru a nu se crea sincope în gestionarea problematicii în domeniu, respectiv reglementarea dreptului de ședere și a dreptului de muncă ale străinilor pe teritoriul României,

întrucât toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență reglementează încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României.

ART. 2

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și noțiunile folosite au următoarele semnificații:

a) străin - persoana care nu are cetățenia română sau cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European;

b) autorizație de muncă - documentul oficial, eliberat în condițiile legii, care dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă sau detașat în România la un singur angajator;

c) lucrător permanent - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României pe baza unui contract individual de muncă la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate;

d) lucrător stagiar - străinul încadrat în muncă, a cărui prezență pe teritoriul României este strict determinată în timp și are drept scop îmbunătățirea pregătirii profesionale și a cunoștințelor lingvistice și culturale;

e) lucrător sezonier - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României, pe un loc de muncă bine definit, într-un sector de activitate care se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, în baza unui contract individual de muncă încheiat pe perioadă determinată, care nu poate depăși 6 luni într-un interval de 12 luni;

f) lucrător transfrontalier - străinul încadrat în muncă în localitățile de frontieră de pe teritoriul României și care se întoarce în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână în zona de frontieră a unui stat care are frontieră comună cu România, în care își are domiciliul și al cărui cetățean este;

g) lucrător detașat - străinul, angajat al unei persoane juridice străine, care poate să desfășoare activitate pe teritoriul României în următoarele situații: este detașat pe teritoriul României, în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea în România; este detașat la o unitate situată pe teritoriul României sau la o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi, situată pe teritoriul României;

h) personal înalt calificat - profesorii universitari, cercetătorii și personalul științific care desfășoară în România o activitate academică sau o activitate de cercetare în cadrul universităților, instituțiilor de educație și cercetare, autorităților și instituțiilor din sistemul administrației publice centrale.

ART. 3

(1) Străinii pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României la angajatori care funcționează în mod legal, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) locurile de muncă vacante nu pot fi ocupate de cetățeni români, ai altor state membre ale Uniunii Europene, ai statelor semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European, precum și de rezidenți permanenți pe teritoriul României;

b) îndeplinesc condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, solicitate de angajator potrivit legislației în vigoare;

c) fac dovada faptului că sunt apți din punct de vedere medical să desfășoare activitatea respectivă și nu au antecedente penale care să fie incompatibile cu activitatea pe care o desfășoară sau urmează să o desfășoare pe teritoriul României;

d) se încadrează în contingentul anual aprobat prin hotărâre a Guvernului;

e) angajatorii au achitate la zi obligațiile către bugetul de stat.

(2) Prevederile alin. (1) lit. a) nu se aplică străinilor care îndeplinesc funcția de administrator într-o societate comercială cu participare străină, în situația în care este o singură persoană numită în această funcție, dacă străinul desfășoară activitatea în calitate de sportiv profesionist, în condițiile existenței unei dovezi că a desfășurat activitate similară în altă țară, solicitanților autorizației pentru muncă nominală, pentru lucrătorii transfrontalieri, precum și străinilor posesori ai unui permis de ședere în scop de studii.

ART. 4

(1) Autorizația de muncă poate fi eliberată, la cererea angajatorului, de către Oficiul Român pentru Imigrări, pentru străinii care îndeplinesc condițiile prevăzute de legislația română cu privire la regimul străinilor, încadrarea în muncă și detașarea acestora pe teritoriul României.

(2) Autorizația de muncă este necesară pentru obținerea vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă sau, după caz, a permisului de ședere în scop de muncă.

(3) Autorizația de muncă se va elibera și străinilor care:

a) provin din state cu care România are încheiate acorduri, convenții sau înțelegeri de desființare a vizelor pentru trecerea frontierei în acest scop sau pentru care România a renunțat unilateral la obligativitatea vizelor;

b) beneficiază de drept de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, acordat în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor în România;

c) beneficiază de drept de ședere temporară în scop de studii și solicită încadrarea în muncă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, cu program de maximum 4 ore pe zi;

d) sunt detașați pe teritoriul României.

ART. 5

Pot fi încadrați în muncă sau, după caz, pot presta muncă la persoane fizice sau juridice din România, fără autorizație de muncă, următoarele categorii:

a) străinii titulari ai dreptului de ședere permanentă pe teritoriul României;

b) străinii al căror acces pe piața muncii din România este reglementat prin acorduri, convenții sau înțelegeri bilaterale încheiate de România cu alte state, dacă această posibilitate este stabilită prin textul acordului, convenției sau înțelegerii;

c) străinii care au dobândit o formă de protecție în România;

d) străinii care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate din România, în baza unor acorduri bilaterale, sau ca titular al unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică și personalul înalt calificat, în baza ordinului ministrului educației, cercetării și tineretului, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii și cultelor;

e) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;

f) străinii care sunt numiți șefi de filială, reprezentanță sau de sucursală pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în conformitate cu actele prevăzute de legislația română în acest sens;

g) străinii membri de familie ai cetățenilor români;

h) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau în unul dintre statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat.

ART. 6

(1) Tipurile de autorizații de muncă ce pot fi acordate străinilor sunt următoarele:

a) autorizația de muncă pentru lucrătorii permanenți - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe baza contractului individual de muncă încheiat pe durată nedeterminată sau determinată, la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate;

b) autorizația de muncă pentru lucrătorii detașați - dă dreptul titularului să presteze muncă, pentru o perioadă de maximum un an la un interval de minimum 5 ani, în baza deciziei de detașare de la un angajator persoană juridică străină la un angajator persoană juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate. În temeiul prevederilor acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte, perioada pentru care lucrătorul detașat desfășoară activitatea pe teritoriul României poate fi prelungită în condițiile și situațiile prevăzute în mod expres de acestea;

c) autorizația de muncă pentru lucrătorii sezonieri - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe teritoriul României pentru o perioadă de cel mult 6 luni într-un interval de 12 luni, neputând fi prelungit în vederea ocupării unui loc de muncă de altă natură;

d) autorizația de muncă pentru lucrătorii stagiați - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe teritoriul României pentru efectuarea unui stagiu în vederea obținerii unei calificări profesionale;

e) autorizația de muncă pentru sportivi - dă dreptul sportivilor profesioniști să fie încadrați în muncă la un singur angajator român, al cărui obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea de activități sportive, pe o perioadă de cel mult 12 luni, cu posibilitatea prelungirii pe noi intervale de până la 12 luni;

f) autorizația de muncă nominală - dă dreptul titularului să presteze activități sezoniere, dacă acesta a desfășurat anterior activități în baza unei autorizații de muncă pentru lucrătorii sezonieri, la același angajator de pe teritoriul României, și care a respectat obligația de a părăsi teritoriul României la expirarea duratei contractului individual de muncă anterior, potrivit condițiilor impuse prin lege;

g) autorizația de muncă pentru lucrătorii transfrontalieri - dă dreptul titularului să fie încadrat în muncă pe baza contractului individual de muncă pe o perioadă de cel mult 12 luni, cu posibilitatea prelungirii pe noi intervale de până la 12 luni, la o singură persoană fizică sau juridică din România ori la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, în condițiile prevăzute la art. 2 lit. f).

(2) În temeiul prevederilor acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte, autorizațiile de muncă pot fi eliberate sau prelungite în condițiile și situațiile prevăzute în mod expres de către acestea.

ART. 7

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii permanenți, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al societății comerciale sau, după caz, actul de înființare a persoanei juridice, precum și certificatul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului, în copie și în original;

b) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte că nu s-au operat cereri de înscriere de mențiuni referitoare la existența unei hotărâri judecătorești definitive pentru săvârșirea de infracțiuni de către asociatul unic sau, după caz, de asociați, în legătură cu activitatea pe care o desfășoară sau la declararea stării de faliment;

c) scrisoarea prin care se atestă bonitatea angajatorului, eliberată de banca la care acesta are deschis contul;

d) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială angajatorul își are sediul social, privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul de stat;

e) adeverința eliberată de agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, cu privire la forța de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant comunicat de angajator potrivit dispozițiilor legale;

f) fișa postului, organigrama cu precizarea funcțiilor ocupate și vacante;

g) dovada publicării anunțului pentru ocuparea postului vacant într-un cotidian de largă circulație;

h) copia procesului-verbal întocmit în urma selecției realizate pentru ocuparea posturilor vacante;

i) curriculum vitae al străinului, care să conțină și declarația pe propria răspundere a acestuia că nu are antecedente penale, că este apt din punct de vedere medical pentru a fi încadrat în muncă și că are cunoștințe minime de limba română;

j) copia actului de studii necesar pentru încadrarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și supralegalizat în condițiile legii; diplomele, certificatele și titlurile științifice eliberate în străinătate, în sistemul de învățământ, vor fi însoțite de atestatul de recunoaștere eliberat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu;

k) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și supralegalizate în condițiile legii;

l) copia documentului de trecere a frontierei, valabil, al străinului și, după caz, copia permisului de ședere în România;

m) două fotografii tip 3/4 ale străinului.

(2) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii permanenți, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la alin. (1) lit. d) - m), precum și de următoarele documente:

a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

b) dovada că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 8

Pot fi încadrați în baza autorizației de muncă pentru lucrători permanenți străinii a căror perioadă de detașare încetează, în baza dreptului de ședere pentru alte scopuri, la angajatorul la care a fost detașat. Pentru eliberarea autorizației de muncă este necesară prezentarea documentelor prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) - d), f) și i) - m).

ART. 9

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) - e), i), l) și m), precum și de:

a) copia actului de studii necesar pentru încadrarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și supralegalizat în condițiile legii;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și supralegalizate în condițiile legii.

(2) Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii sezonieri, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d), e), i), l) și m), precum și de:

a) copia actului de studii necesar pentru încadrarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și supralegalizat în condițiile legii;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și supralegalizate în condițiile legii;

c) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

d) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

e) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 10

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă nominală, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b) - d), i), l) și m).

(2) Pentru obținerea autorizației de muncă nominale, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d), i), l) și m), precum și de:

a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente;

b) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 11

În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrătorii stagiați, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) - e) și j) - m).

ART. 12

În vederea obținerii autorizației de muncă pentru sportivi, angajatorul persoană juridică din România va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) - d), i), l) și m).

ART. 13

(1) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrători transfrontalieri, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată privind necesitatea încadrării în muncă a străinului, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a) - d) și h) - m).

(2) În vederea obținerii autorizației de muncă pentru lucrători transfrontalieri, angajatorul persoană fizică va depune la Oficiul Român pentru Imigrări o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d) și h) - m), precum și de:

a) copia actului de identitate și, după caz, a autorizației sau a altui document legal care atestă exercitarea unei activități ori profesii independente.

b) dovezi că dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin;

c) cazierul judiciar al persoanei fizice angajatoare.

ART. 14

(1) Pentru obținerea autorizației de muncă pentru lucrătorii detașați, angajatorul, persoană juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială a unei persoane juridice cu sediul în străinătate, va depune o cerere motivată, însoțită de documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. a), b) și i), precum și de:

a) documentul de trecere a frontierei, valabil, al străinului, pe care este aplicată, după caz, viza de lungă ședere pentru alte scopuri, în original și în copie;

b) copia contractului individual de muncă, tradus și legalizat;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;

d) după caz, copia contractului comercial de prestări de servicii, tradus și legalizat;

e) copia actului de studii necesar pentru detașarea în funcția sau în meseria pentru care se solicită eliberarea autorizației de muncă, tradus și legalizat;

f) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate;

g) două fotografii 3/4 ale străinului.

(2) Autorizația de muncă pentru lucrătorii detașați este necesară pentru desfășurarea de activități lucrativă pe teritoriul României pe o perioadă mai mare de 60 de zile.

ART. 15

(1) Cererea pentru eliberarea autorizației de muncă se soluționează de către Oficiul Român pentru Imigrări în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de obținere a autorizației de muncă, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile.

(2) Autorizația de muncă se eliberează pentru o perioadă de cel mult un an, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c) și f).

(3) Autorizația de muncă se prelungește automat pentru noi perioade de până la un an în situația continuării raporturilor de muncă cu același angajator în baza contractului individual de muncă încheiat pe perioadă nedeterminată, prin prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă, și se atestă prin permisul de ședere care se eliberează în acest scop.

(4) În cazul contractelor individuale de muncă încheiate pe perioade determinate, autorizația de muncă se prelungește pentru perioada solicitată care nu poate fi mai mare de un an și decât termenul de valabilitate al contractului. Pentru prelungirea valabilității autorizației peste perioada de valabilitate inițială a contractului este necesară prezentarea acordului scris al părților cu privire la prelungirea valabilității contractului, încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În situațiile prevăzute la alin. (4), autorizația de muncă se prelungește prin prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă și se atestă prin permisul de ședere care se eliberează în acest scop.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul lucrătorilor stagiați. În acest caz autorizația de muncă se poate prelungi succesiv numai până la obținerea calificării profesionale pentru care s-a organizat stagiul.

(7) Pentru străinii prevăzuți la art. 4 alin. (3) lit. b) și c), în cazul menținerii raporturilor de muncă cu același angajator, prelungirea autorizației de muncă se va realiza cu prezentarea următoarelor documente:

a) contractul individual de muncă din care să reiasă continuarea raporturilor de muncă cu angajatorul pentru care li s-a emis autorizația de muncă, vizat de inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază își are

sediul angajatorului, sau acordul scris al părților cu privire la prelungirea valabilității contractului individual de muncă încheiat pe perioadă determinată, în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul angajatorul, privind achitarea la zi a obligațiilor către bugetul de stat, sau dovada că angajatorul persoană fizică dispune de venituri suficiente pentru plata salariului angajatului străin.

(8) Prelungirea contractului individual de muncă în baza acordului scris al părților încheiat în condițiile Legii nr. 53/2003, cu modificările și completările ulterioare, își produce efectele numai sub rezerva prelungirii autorizației de muncă.

(9) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberată autorizația de muncă, încadrarea în muncă la alt angajator se poate face numai dacă se obține o nouă autorizație de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6 lit. b), c) și f).

(10) În cazul neacordării autorizației de muncă, Oficiul Român pentru Imigrări are obligația de a comunica în scris angajatorului, motivele care au stat la baza acestei decizii.

(11) Pentru eliberarea unei noi autorizații de muncă se vor depune la Oficiul Român pentru Imigrări cererea și documentele prevăzute la art. 7 și 11 - 13.

ART. 16

Pentru depunerea documentației în vederea obținerii autorizației de muncă, angajatorul poate fi reprezentat printr-un salariat încadrat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată cu normă întreagă, cu atribuții de reprezentare a angajatorului în raporturile cu terții, printr-o societate de consultanță juridică sau prin avocat, potrivit legii.

ART. 17

(1) Angajatorul are obligația să înregistreze contractul individual de muncă încheiat în baza autorizației de muncă la inspectoratul teritorial de muncă, în termenul prevăzut de lege.

(2) Angajatorul are obligația să înregistreze acordul scris al părților cu privire la prelungirea valabilității contractului individual de muncă pe durată determinată, încheiat cu un străin, la inspectoratul teritorial de muncă competent, cu prezentarea permisului de ședere în scop de muncă valabil sau a autorizației de muncă valabile, în termen de 20 de zile de la eliberarea documentelor care atestă prelungirea autorizației de muncă.

ART. 18

(1) Angajatorul la care s-a dispus detașarea transmite inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își are sediul o comunicare privind detașarea salariaților străini pentru al căror acces pe piața muncii din România este necesară autorizația de muncă, cu cel puțin 5 zile anterioare începerii activității acestora pe teritoriul României, dar nu mai târziu de prima zi de activitate. Orice modificare a elementelor prevăzute în comunicare se transmite inspectoratului teritorial de muncă în termen de 5 zile de la data producerii acesteia.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă:

a) datele de identificare ale angajatorului la care s-a făcut detașarea: denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare a angajatorului;

b) datele de identificare ale angajatorului străin care face detașarea: denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare a angajatorului, numele/denumirea, precum și adresa completă ale reprezentantului legal în România;

c) informații privind detașarea: data la care începe detașarea, scopul detașării și durata acesteia;

d) lista persoanelor detașate: numele și prenumele acestora, funcția/meseria, data nașterii, seria și numărul documentului de călătorie, cetățenia.

ART. 19

(1) La propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, în concordanță cu politica privind migrația forței de muncă și luând în considerare situația pieței muncii din România, anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește numărul de autorizații de muncă ce pot fi eliberate străinilor.

(2) În vederea elaborării hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1):

a) Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse elaborează lista ocupațiilor deficitare pe piața forței de muncă autohtonă;

b) Oficiul Român pentru Imigrări transmite trimestrial Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse situația statistică a autorizațiilor de muncă și a permiselor de ședere în scop de muncă, precum și situația cetățenilor Uniunii Europene care desfășoară pe teritoriul României activități dependente.

ART. 20

(1) La eliberarea autorizației de muncă, angajatorul va plăti echivalentul în lei a 200 euro, raportat la cursul oficial al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

(2) Pe documentele prin care au fost achitate tarifele pentru eliberarea autorizației de muncă, unitățile Trezoreriei Statului vor confirma, prin semnătură și ștampilă, încasarea sumelor respective în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat.

ART. 21

(1) Autorizația de muncă se anulează de Oficiul Român pentru Imigrări în următoarele cazuri, în termen de 5 zile lucrătoare de la:

a) solicitarea angajatorului ca urmare a încetării din inițiativa sa a raportului de muncă cu străinul sau în cazul încetării contractului individual de muncă ca urmare a acordului părților;

b) solicitarea angajatorului sau a străinului ca urmare a încetării perioadei pentru a fost detașat în România;

c) solicitarea străinului ca urmare a încetării raportului de muncă din inițiativa acestuia;

d) sesizarea organelor competente, potrivit legislației în vigoare, în cazul în care străinul a fost declarat indezirabil, i s-a anulat sau revocat dreptul de ședere în România ori în cazul în care acesta nu mai îndeplinește condițiile privind încadrarea în muncă;

e) nereprezentarea angajatorului în vederea ridicării autorizației de muncă de la Oficiul Român pentru Imigrări, în termen de 30 de zile de la data soluționării cererii.

(2) Autorizația de muncă anulată se reține la Oficiul Român pentru Imigrări, însoțită de cererea de anulare și de documentele care atestă încetarea raporturilor de muncă.

ART. 22

(1) Pierderea autorizației de muncă se comunică Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 zile de la data constatării pierderii. În același termen se comunică Oficiului Român pentru Imigrări deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere în scop de muncă.

(2) La cererea titularului, Oficiul Român pentru Imigrări va elibera un duplicat al autorizației de muncă pierdute, deteriorate sau distruse.

ART. 23

Autorizația de muncă se păstrează de către angajat. Pentru a face dovada legalității încadrării în muncă a străinului, angajatorul trebuie să dețină o copie legalizată a autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă, după caz.

ART. 24

(1) Angajatorul care are încadrat în muncă un străin căruia nu îi este necesară autorizația de muncă are obligația de a comunica Oficiului Român pentru Imigrări copia contractului individual de muncă, copia actului de detașare, precum și a înscrisurilor care atestă apartenența la una dintre categoriile prevăzute la art. 5 lit. g) și h), după caz.

(2) Angajatorul prevăzut la alin. (1) are obligația de a comunica Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 10 zile, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul căruia nu îi este necesară autorizația de muncă ori, după caz, încetarea detașării acestuia.

ART. 25

(1) La cererea autorităților administrației publice centrale de specialitate, Oficiul Român pentru Imigrări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, eliberează autorizația de muncă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d) și e) străinilor care au o implicare directă și necesară în cadrul unor proiecte desfășurate în România, care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și determină un efect pozitiv de antrenare în economie.

(2) Străinilor prevăzuți la alin. (1) nu le sunt aplicabile dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la limitarea în timp a valabilității autorizației de muncă.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și străinilor care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au o implicare directă și necesară în cadrul unor proiecte desfășurate în România, care contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și determină un efect pozitiv de antrenare în economie.

ART. 26

Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) primirea la muncă a unui străin fără autorizație de muncă sau permis de ședere în scop de muncă, cu amendă de la 1.500 la 2.000 lei pentru fiecare străin, fără ca amenda să poată depăși 100.000 lei;

b) menținerea unui străin în muncă după expirarea autorizației de muncă sau a permisului de ședere în scop de muncă, cu amendă de la 1.500 la 2.000 lei pentru fiecare străin, fără ca amenda să poată depăși 100.000 lei;

c) netransmiterea către inspectoratul teritorial de muncă a comunicării prevăzute la art. 18 alin. (1) sau a modificărilor elementelor prevăzute în această comunicare, cu amendă de la 3.000 la 6.000 lei;

d) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 22 alin. (1) ori art. 24 alin. (1) sau (2), cu amendă de la 1.500 la 3.000 lei.

ART. 27

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 26 se fac de către inspectorii de muncă din cadrul Inspecției Muncii, precum și de către lucrătorii Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Prevederile alin. (1) și ale art. 26 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 26 intră în vigoare la 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ART. 28

Sumele provenite din tarifele plătite conform prevederilor art. 20, precum și cele provenite din amenzile prevăzute la art. 26 se fac venit la bugetul de stat.

ART. 29

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr. 203/1999 privind permisele de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 17 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.873/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 203/1999 privind permisele de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 1 februarie 2006.

ART. 30

În cuprinsul actelor normative în vigoare, referirile la sintagma "permis de muncă" se consideră a fi făcute la sintagma "autorizație de muncă", în sensul prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și
reformei administrative,
Cristian David

Ministrul muncii,
familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 20 iunie 2007.
Nr. 56.
